

РЕШЕНИЕ

№ 3841

гр. София, 29.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в
публично заседание на 22.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **12269** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Н. И., гражданин на П., роден на 10. 03. 1978 г., със съдебен адрес – С., [улица], вх. „А“, 1 надпартерен етаж, вдясно, чрез адв. И. Г., срещу отказ за издаване на виза вид „С“ за Република България от 23. 10. 2025 г. на завеждащ консулска служба в Обединени Арабски Емирства.

В жалбата се излагат съображения, за нарушение на материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Сочи, че е налице редовна покана, поради което неоснователно е отказано издаването на виза. Излага съображения за липса на мотиви в оспорения отказ, както и че е налице нарушение на принципа за предвидимост, доколкото жалбоподателят има предходни посещения в България. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалвания отказ. Претендира разносните по делото, съобразно представен списък. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Ответникът - консул, ЗКС в Генералното консулство на Република България в Д. – О., не взима становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното: Жалбоподателят Н. И., гражданин на П., роден на 10. 03. 1978 г. е подал на 26. 08. 2025 г. искане в Генералното консулство на Република България в Д., за получаване на виза за краткосрочно пребиваване в Република България. Визата е по повод подадена (стр. 45) покана – декларация за частно посещение на чужденец в Р. България от българската гражданка Е. А..

На 29. 10. 2025 г. Н. И. е получил отказ за издаване на виза по образец, издаден на 23. 10. 2025 г.

от консул, ЗКС, като в основанието за отказа е посочено- целта и условията на планирания престой не са обосновани; предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна и има основателни съмнения за намерението да напусне територията на държавите членки преди изтичането на визата. Също така, като допълнителни бележки е посочено, че не доказва по убедителен начин целта и условията на престоя. Направените изявления и намерения на пътуване, както и цялостния анализ на документите и фактите не доказват по категоричен начин, че ще бъдат спазени условията на заявеното пребиваване. Миграционен риск.

С жалба от 03. 11. 2025 г. по описа на АССГ, жалбоподателят е оспорил отказа за издаване на виза пред съда.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от оспорването и жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Жалбоподателят Н. И., гражданин на П., роден на 10. 03. 1978 г. е кандидатствала за издаване на виза за краткосрочно пребиваване в Република България, като в целта на пътуването е посочено (стр. 40 на гърба) – посещение на приятел. Към заявлението са представени покана – декларация, медицинска застраховка, извлечение от сметка и други документи.

Съгласно чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ, оправомощените от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в Министерството на външните работи, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина и в органите за граничен контрол могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците – за анулиране и отмяна на визи, при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 9е, ал. 1 от закона.

На основание чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, отказва се издаването на виза за краткосрочно пребиваване, ако е налице едно от основанията, посочени в чл. 32, т. 1 от Визовия кодекс. За отказа се съставя формуляр в два екземпляра съгласно приложение VI към чл. 32 от Визовия кодекс. Единият екземпляр се връчва на заинтересованото лице, а другият остава в съответното задгранично представителство на Република България, като се прилага към заявлението и приложените към него документи.

Видно е, че отказа е издаден от К. А. – консул в Генералното консулство на Република България в Д. – О..

Съдът намира, че с оглед изискванията на чл. 9г ЗЧРБ и приложените заповед № 95-00-26/16.01.2025 г. на министъра на външните работи и заповед № АВ-02-52/24.07.2025 г. на генералния консул, оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен административен орган, в рамките на предоставените му правомощия.

Съдът счита, обаче, че оспореният административният акт е издаден при нарушение на изискването за форма, посочено в чл. 59, ал. 2 АПК и в нарушение на материалния закон.

Част от задължителното съдържание на същия са фактическите и правните основания за издаването му. Мотивите имат за цел да разкрият волята на административния орган, както и обстоятелствата, които са обосновали постановяване на акт с определено съдържание. Същите подпомагат жалбоподателя, за да може той да организира своята защита, както и позволяват проверката, извършвана от съда при надлежно сезиране от страна на засегнатото лице.

В конкретния случай изложените мотиви на отказа, не отговарят на действителното положение и на представените по преписката доказателства.

Видно е, че още при подаването на заявлението за виза, чужденеца е посочил, че е на посещение при приятел. В тази връзка е налице покана за частно помещение подадена от български гражданин, поради което безспорно са доказани целта и условията на планираното посещение. Освен това, към заявлението за издаване на виза са приложени всички необходими документи, включително и медицинска застраховка и извлечение от банкова сметка, от която е видно, че чужденеца разполага с пари за издръжка.

Не са изложени доводи и за евентуално съмнение за автентичността или истинността на приложените документи за издаване на виза или надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната в рамките на разрешенния срок за пребиваване, като освен това е посочен и периода на планирания престой.

В хода на съдебното производство, по реда на чл. 192 от ГПК са изискани документи от трети лица, във връзка с конкретната съгласувателна процедура, като видно от писмото на ДАНС (стр. 85) се сочи, че няма данни лицето да е опасно за националната сигурност, но е изразено отрицателно становище, тъй като са налице основателни съмнения за намеренията на чуждия гражданин да напусне територията на държавите членки, преди изтичането на визата.

В тази връзка следва да се отбележи, че по делото няма никакви данни, по какви причини са горните изводи, като освен липсата на представени доказателства в тази връзка, не са посочени и конкретни факти, които да навеждат контролните органи до тези заключения.

В същото време, както с подаденото заявление, така и с жалбата до съда са изпратени копие от издадени предходни визи на жалбоподателя, от които е видно, че същият е имал предходни посещения в Република България, като няма данни за установени нарушения на визовия режим. Видно е, че жалбоподателят е влизал на територията на страната, след което е напускал, поради което не става ясно откъде идва посочения миграционен риск.

В тази връзка са основателни доводите в жалбата, че издадения отказ е в нарушение на принципа за предвидимост и легитимните очаквания, при положение че при предходни визи, не са констатирани никакви нарушения.

Липсата на конкретно изложени факти и обстоятелства, представляващи фактическото основание за постановяване на атакувания отказ винаги съставлява съществено нарушение, тъй като лишава жалбоподателя от възможността да организира своевременно и ефективно процесуалната си защита, както и възпрепятства съдът да извърши качествен и обоснован контрол по законосъобразност върху оспорения административен акт при преценката на правнорелевантните обстоятелства към конкретния казус.

Изцяло в този смисъл относно необходимостта от излагане на конкретни мотиви е и Решение № 13290 / 27. 10. 2020 г. по адм. д. № 122 / 2020 г. по описа на ВАС – VI отделение.

По горните съображения обжалваният отказ е незаконосъобразен и следва да се отмени. Предвид обстоятелството, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, преписката следва да се изпрати на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора, на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените разноски, като съобразно представения списък се искат такива в размер на 10 лева – държавна такса и 1500 лв. – адвокатско възнаграждение. Съдът намира за доказани единствено разноските за държавна такса, тъй като видно от чл. 2 на представения (стр. 11) договор за правна защита и съдействие, е предвидено заплащането на сумата в едноседмичен срок от сключването на договора по банкова сметка. Доказателства за действително заплащането на така уговореното адвокатско възнаграждение няма представени, поради което такава не се присъжда, доколкото няма реално направени разноски.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Н. И., гражданин на П., роден на 10. 03. 1978 г., отказ за издаване на виза вид „С“ за Република България от 23. 10. 2025 г. на консул, завеждащ консулска служба в Обединени Арабски Емирства.

ИЗПРАЩА преписката на Генералното консулство на Република България в Д. - О., чрез дирекция „К. отношения“ в Министерството на външните работи за издаването на административен акт при изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Министерството на външните работи на Република България да заплати в полза на Н. И., гражданин на П., роден на 10. 03. 1978 г., разноски по делото, в размер на 5, 11 евро /пет евро и единадесет евроцента/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: